Meie planeedi arengu potentsiaal

Ruth Kask | Ettekanne 04.11.2026

Head sõbrad!

Kui võtsin endale ettekande teemaks „Meie planeedi arengu potentsiaal”, ei osanud ma veel arvata, kui keeruliseks see küsimus minu jaoks muutub.

Sest mida rohkem ma sellele mõtlesin, seda teravamalt kerkis mu ette vastuolu. Urantia raamat kirjeldab planeetide jõudmist valguse ja elu ajastutesse. Meie tänast maailma vaadates näeme aga sõdu, võimuiha, hirmu ja kannatusi. Vahel on raske mõista, kuidas võiks sellest kõigest kasvada rahumeelne ja vaimselt küps inimkond.

Ja ometi tähendab potentsiaal võimalust, mis pole veel täielikult teostunud.

Meie planeedi arengu potentsiaal on inimeste võime kasvada teadmistes, vastutuses ja armastuses ning kujundada nende toel oma ühist elu. Inimkonna tulevik sõltub sellest, kas meie moraalne küpsus jõuab järele meie teadmistele ja võimule. Me oskame üha rohkem, kuid peame õppima paremini otsustama, milleks oma oskusi kasutada.

Seepärast tahan täna küsida: millele võiks meie lootus toetuda? Millised arenguvõimalused on meile Urantia raamatu järgi antud? Mis on nende teostumist takistanud? Ning milline osa selles loos kuulub meile endile?

Vaatleme seda kolme küsimuse kaudu: kust me tuleme, kus me praegu oleme ja kuhu võiksime jõuda.

Selle teekonna jooksul palun hoida meeles veel üht küsimust: milliseks peame meie inimestena kasvama, et valguse ja elu võimalus võiks hakata kuju võtma juba meie omavahelistes suhetes?

Alustame sellest, kui pikk ja ebatavaline on Urantia raamatus kirjeldatud tee, mille meie planeet on seni läbinud.

1 Kust me tuleme

Järgnev ajakaar lähtub Urantia raamatu käsitlusest. Selle esiajaloolised ja kosmilised kirjeldused ei ole arheoloogiliselt kinnitatud ajalugu. Ajad on ümardatud; tabelid ei ole ajalises mõõtkavas.

Meie praegune olukord on pika ja katkestustega arenguloo tulemus.

Planeedi arengu üldine ajakaar

Aeg	Etapp	Põhisisu
Umbes 1 miljon aastat tagasi	Inimtahte tekkimine	Esimeste inimeste võime teha moraalseid ja vaimseid valikuid.
Umbes 500 000 aastat tagasi	Planeedivürsti saabumine	Caligastia administratsioon ja Dalamatia õpetamiskeskus.
Järgmised 300 000 aastat	Dalamatia mässueelne aeg	Koostöö, perekonnaelu ja ühiskondliku korralduse õpetamine.
Umbes 200 000 aastat tagasi	Planeedimäss	Caligastia liitumine mässuga; süsteemi ühenduste katkemine.
Umbes 38 000 aastat tagasi	Aadam ja Eeva	Ühine missioon; Eeden, võrdsuse õpetus ja kultuuriline panus. Missioon nurjus osaliselt.
Umbes 2000 eKr	Melkisedek ja Aabraham	Ainsa Jumala usu säilitamine ja Saalemi õpetuse levik.
Melkisedeki järel ja enne prohveteid	Mooses	Rahva vabastamine ja organiseerimine; ainujumalausu edasiarendamine.
Järgnevad sajandid eKr	Prohvetite aeg	Õigluse, ustavuse ja halastuse süvenev mõistmine.
Umbes 2000 aastat tagasi	Miikaeli annetumine	Jeesuse elu ja õpetus; Jumala isadus ja inimeste vendlus.
20. sajand	Viies epohhiline ilmutus	Urantia raamat; esmatrükk 1955. aastal.

Kirjakohad: 66:0.1–2; 67:1.1 ja 67:2.3; 68:0.3; 74:0.1 ja 74:7.22; 93:2.1; 96:3.1 ja 96:4.2; 97:0.2; 92:4.9. Moosese täpset aastaarvu need viidatud lõigud ei anna.

Planeedivürstist Aadama ja Eevani

Ligikaudu 462 000 aastat. Sellesse ajavahemikku jäävad pikk õpetamistöö, planeedimäss ja mässujärgne isolatsioon.

Juhtimise usaldusväärsus ning õpetuse edasiandmine mõjutavad paljusid põlvkondi.

Ajajärk	Sündmus või areng	Kirjakohad
Umbes 500 000 aastat tagasi	Planeedivürst ja tema kaaskond saabuvad. Dalamatias kujuneb organiseeritud õpetamiskeskus.	66:0.2; 66:2
Järgmised 300 000 aastat	Õpetatakse ühistegevust. Näidiskodud toetavad perekonnaelu ja vastutust tulevaste põlvkondade eest.	68:0.3; 66:7.4–5
Umbes 200 000 aastat tagasi	Caligastia liitub mässuga. Senine juhtimine lõheneb ja süsteemi ühendused katkevad.	67:1.1; 67:2.1–3
Esimesed 10 000 aastat pärast mässu	Raamat kirjeldab varasemate saavutuste väga ulatuslikku kadumist.	73:1.2
Pikk mässujärgne aeg	Melkisedekid-hooldajad jätkavad tööd. Van, Amadon ja nende järgijad säilitavad ustavat traditsiooni; kultuuripärandit säilib ka nodiitide seas.	93:0.2; 73:1.2–7
Enne Aadama ja Eeva saabumist	Planeeti hinnatakse. Van teeb 83 aastat enne nende saabumist ettepaneku aiakodu ettevalmistamiseks.	73:0.1–3; 73:2.2

Ajavahesid täpsustav märkus

Planeedivürstist Aadama ja Eevani: umbes 500 000 − 38 000 = 462 000 aastat. Mässust Aadama ja Eevani: umbes 200 000 − 38 000 = 162 000 aastat.

Isolatsioon tähendas ühenduste ja tavapärase korralduse katkemist. Kohapealne vaimne abi ja hooldus ei lakanud täielikult.

Aadamast ja Eevast Melkisedekini

Ligikaudu 34 000 aastat. Kultuuripärand levis koos inimeste rännetega, kuid selle säilimine oli piirkonniti ebaühtlane.

Ajajärk või etapp	Raamatus kirjeldatud areng	Kirjakohad
Teine Eeden	Mesopotaamias säilib Aadama ja Eeva kultuuripärand. Raamat kirjeldab teist Eedenit ligi 30 000 aasta vältel tsivilisatsiooni hällina.	78:0.1; 78:1.3
Umbes 15 000 eKr	Aadama järeltulijate, nodiitide ja teiste rahvaste segunemisega kujunevad raamatus andiitideks nimetatud rahvad.	78:0.2
Pikad rändeperioodid	Rahvad liiguvad Mesopotaamiast ja Kesk-Aasiast ida ning lääne poole. Koos nendega levivad oskused ja uskumused.	79:1.1–4; 80:1.1–3
Umbes 8000 eKr ja hiljem	Kesk-Aasia kuivamine suunab rahvaid jõgede äärde ning rannikutele. Kasvavad kaubandus ja linnaline elu.	79:1.3–5
Umbes 3000 eKr	**Intellektuaalse edenemise kõrval kirjeldatakse vaimse pärandi nõrgenemist ja jumalakäsituse ähmastumist**.	93:1.1
1973 aastat enne Jeesuse sündi	Machiventa Melkisedek alustab erakorralist missiooni, et hoida alal tõde ainsast Jumalast.	93:2.1; 93:4.15

Ajavahe kontroll: ligi 38 000 aastat tagasi − ligi 4000 aastat tagasi = ligi 34 000 aastat.

Perekonna ja võrdsuse seos

Aadam ja Eeva tegutsesid koos ning Aadam õpetas sugupoolte võrdsust (74:0.1; 74:7.22). Selle õpetuse olemasolu ei tähenda, et see oleks kõigis hilisemates ühiskondades püsivalt juurdunud. Kultuur ja teadmised võivad levida, samal ajal kui vaimsed ideaalid nõrgenevad.

Melkisedekist Jeesuseni

Ligi kaks aastatuhandet. Melkisedeki ilmumisest Jeesuse sünnini möödus raamatu järgi 1973 aastat.

Õpetuse säilitamine vajab inimesi, kes selle oma elus uuesti mõtestavad ja edasi kannavad.

Etapp	Panus või olukord	Kirjakohad
Melkisedek ja Aabraham	Usk ainsasse Jumalasse ning Jumala soosingusse usu kaudu. Abielutruuduse ja vanemate austamise nõue.	93:4.2–15
Saalemi õpetuse levik	Nii mehed kui ka naised tegutsevad õpetajatena Aafrikas ja Euraasias. See ei tõenda kogu ühiskonnas saavutatud sugupoolte võrdsust.	94:0.1
Mooses	Melkisedeki pärimuse tundmine vanemate kaudu; rahva organiseerimine ja avarama Jahve-käsituse õpetamine.	96:3.1; 96:4.2; 92:5.11
Heebrea prohvetid	Jumalakäsituse süvendamine; õigluse, ustavuse ja halastuse rõhutamine.	97:0.2; 97:1.4–9
Kreeka mõttemaailm	Filosoofiline uurimine: voorus, õiglus, headus ja enesetundmine. Intellektuaalse ja vaimse arengu võimalik tasakaalutus.	98:1.6; 98:2.6
Jeesuse sünniaeg	Vaimne elavnemine. Vahemere piirkonna sidemeid toetavad kreeka keel ja kultuur ning Rooma korraldus ja teed; püsib suur vaesus.	121:1.1–8

Moosese koht ajakaarel

Melkisedek ja Aabraham → Mooses → heebrea prohvetid → Jeesus. Mooses on siin suur inimlik juht ja õpetaja, mitte eraldi üks viiest epohhilisest ilmutusest.

Selle ajavahemiku jooksul avardusid mõttemaailm ja rahvastevahelised sidemed. Õpetatud ideaalide rakendumine igapäevastes suhetes jäi ebaühtlaseks.

Miikaeli annetumine ja jätkuv vaimne abi

Miikaeli annetumise juures tahan hetkeks peatuda. Mida näitas Jeesuse elu inimese võimaluste kohta?

Urantia raamat rõhutab tema elavat ja isiklikku usaldust Jumala vastu. See usaldus kandis teda igapäevaste kohustuste, pettumuste ja kannatuste keskel. Tema vaimne elu hõlmas perekonnaarmastust, ühiskondlikku kohusetunnet ja praktilisi vajadusi. Nii näitas ta, kuidas suhe Jumalaga võib kujundada tervet inimelu.

Meie arengupotentsiaali jaoks on selles oluline mõte: vaimne küpsemine saab toimuda juba meie praegustes oludes. Me saame õppida vastama raskustele arukamalt, hoidma ustavust oma kohustustele ja kohtlema teisi suurema armastusega.

Jeesuse nähtava kohalolu lõppemisega jätkus raamatu järgi tema abi uuel kujul. Nelipühal valati välja Tõe Vaim.

194. kiri kirjeldab selle Vaimu ülesandena tõe isiklikuks muutmist ning inimese vaimse orvutunde leevendamist. Jeesuse sõnum pidi saama igale uuele põlvkonnale elavaks ja mõistetavaks tema enda olukorras. Nii ei jää tema elu üksnes kaugeks ajalooliseks eeskujuks: selle tähendus võib avaneda inimese tänastes küsimustes ja valikutes.

See toob meid isikliku vastutuse juurde. Mina järeldan sellest, et abi olemasolu kutsub meid sellega teadlikult koostööd tegema. Meie osaks jääb küsida, kuulata, oma arusaamu kontrollida ning otsustada, kuidas toimida.

Mida tähendab inimvendlus minu jaoks siis, kui kohtan inimest, kellega ma ei nõustu? Mida tähendab armastus siis, kui hoolitsemine nõuab aega ja loobumist? Kuidas kasutan oma mõjuvõimu inimese üle, kes sõltub minust?

Just sellistes olukordades saab meie vaimne arusaamine tegelikuks käitumiseks.

Kirjakohad: 196:0.3–7; 194:2.1–6.

Magavad ellujääjad ja ülestõusmised Urantial

Planeedi aeglane ja ebaühtlane areng ei määra üksikisiku edasimineku tempot. Järgnev tabel koondab Urantia raamatu kirjeldatud äratamiskorrad.

Sündmus või kord	Selgitus	Kirjakohad
1 Esimene suur ülestõusmine	Seostus Planeedivürsti saabumisega umbes 500 000 aastat tagasi. Raamat nimetab seda esimeseks täielikuks ajajärguliseks ülestõusmiseks.	189:3.3
2 Teine suur ülestõusmine	Seostus Aadama saabumisega umbes 38 000 aastat tagasi. Tähistas järgmist täielikku ajajärgulist äratamist.	189:3.3
3 Kolmas suur ülestõusmine	Seostus Jeesuse ülestõusmisega. Raamat kirjeldab Aadama ajast Jeesuse ülestõusmiseni maganud ellujääjate vabastamist. See ei tähenda, et kõik selle ajavahemiku ellujääjad oleksid seni maganud: 189:3.3 lisab, et toimus ka individuaalset edasiminekut ning erilisi ja aastatuhandelisi ülestõusmisi.	30:4.11; 189:3.3
4 Individuaalne ärkamine	Isikliku saatusekaitsja hoole all olevad, nõutava arengutaseme saavutanud ellujääjad võivad taas isikustuda eluasemeilmades kolmandal päeval või perioodil pärast loomulikku surma. Selleks kirjeldatakse vajalikke kinnitusi; uut ajajärku ega Poja saabumist ei pea ootama. See pole automaatne lubadus igale inimesele.	49:6.8–9; 112:4.12–13
5 Rühmana äratamine	Kõik ellujääjad ei lähe edasi individuaalses korras. Osa jääb teadvusetusse unne kuni rühmana äratamiseni. Selline ootamine ei tähenda ellujäämisvõimaluse kaotamist.	30:4.11; 112:5.15
6 Erilised ja aastatuhandelised äratamised	49:6.2 järgi korraldatakse erilisi ülestõusmisi vähemalt igal aastatuhandel planeediaja järgi. Ärkavad paljud, mitte tingimata kõik magajad. Sellest üldreeglist ei saa tuletada viimase äratamise kuupäeva ega praegu ootavate inimeste arvu.	49:6.2–3
7 Ootaja kogemus	Magav ellujääja ei taju aja möödumist. Raamatu järgi ei erine viiepäevane ja viietuhandeaastane ootamine ärkaja jaoks. Teadvus taastub taas isikustumisel.	30:4.12; 112:5.13

Põhijäreldus. Avonal-Poja nähtava missiooni puudumine ei tähenda, et kõik Urantia ellujääjad peaksid tema saabumiseni magama. Raamat kirjeldab mitut äratamise korda; ühe konkreetse inimese praegust seisundit me nende põhjal määrata ei saa.

Allikad: Urantia raamat, kirjad 30, 49, 112 ja 189.

2 Kus me praegu oleme

Kui nüüd pöördume tänapäeva maailma poole, tuleb meil arvestada mõlemaga: meie pika arenguloo raskustega ja meile jätkuvalt antud võimalustega. Meie ees seisab küsimus, kuidas kasutada olemasolevat abi nii, et meie isiklik kasv hakkaks parandama ka ühist elu.

Vaimse ajajärgu poolest oleme Miikaeli annetumise järgses ajas.

52. kirja järgi saabus Miikael Urantiale tavapärasest planeetide arengujärjestusest erinevalt. Seetõttu ei tähenda tema siinviibimine, et inimkond oleks juba saavutanud annetumisjärgsele maailmale kirjeldatud rahu ja vendluse. Seda erinevust selgitavad eriti lõigud **52:5.1 ja 52:6.1**. See on raamatu usuline käsitlus meie planeedi asukohast arenguteel.

Meie arengu eri küljed on üksteisest kaugele lahknenud.

Minu hinnangul võib meie olukorda kirjeldada nii: **meie võime maailma mõjutada on kasvanud kiiremini kui meie ühine oskus seda vastutustundlikult teha.** Tehniline leidlikkus, moraalne otsustusvõime ja vaimne küpsus ei kasva automaatselt ühes tempos. Seepärast ei saa kogu inimkonnale anda ühtainsat arenguhinnet. Ka Urantia raamat eristab neid arengusuundi: **52:3.6** seostab suurt leiutamis- ja loodusejõudude valitsemise ajastut Aadama-järgse arenguga, samal ajal kui **52:6** käsitleb alles saavutamist vajavat inimvendlust.

Oleme vaadanud meie arengu suuri vastuolusid. Nüüd tahan tuua selle küsimuse igapäevaellu: kuidas õpib inimene vastutust, koostööd ja teise inimese väärikuse austamist? Siin jõuame perekonnani.

Perekond ja võrdväärsus

Kui mõtleme perekonna osale planeedi arengus, tasub pöörduda tagasi Aadama ja Eeva juurde. Urantia raamatus esitatakse neid ühise ülesande täitjatena. Nad saabusid koos ning nende teenimine põhines koostööl.

74:7.22 ütleb otsesõnu, et Aadam õpetas sugupoolte võrdsust. Eeva töötamine tema kõrval avaldas aia elanikele sügavat muljet. Õpetus sai nähtavaks nende omavahelises suhtes ja ühises tegevuses.

Minu jaoks tõstatab see küsimuse: mida õpib laps sellest, kuidas tema vanemad teineteist kohtlevad? Kas mõlema sõna loeb? Kas mõlemal on õigus areneda, puhata ja otsustes osaleda? Kas hoolitsemine ja vastutus on jagatud õiglaselt?

Võrdväärsus ei nõua, et kõik ülesanded oleksid igas peres ühtmoodi jaotatud. Pere vajadused ja inimeste võimed erinevad. Oluline on, et kokkulepped sünniksid vabalt, mõlema vajadusi arvestades, ning et kummagi panust ei peetaks vähem väärtuslikuks.

Ajalugu näitab, kui pikk võib olla tee õpetatud ideaali ja ühiskondliku korralduse vahel. Urantia raamatu Aabrahami-kirjelduses eristatakse ametlikku abikaasat liignaistest ning nende laste pärimisvõimalused on erinevad. Seega ei kujuta raamat Aadama-järgset aega katkematu edenemisena võrdsuse poole.

Jeesuse elukirjelduses tuleb naise vaimne võrdväärsus uuesti selgelt esile. 150. kiri jutustab, kuidas ta volitas naisi evangeeliumi õpetama ja haigeid teenima. See üllatas isegi apostleid. Naistele usaldati vastutus ning võimalus ise oma tegevust korraldada.

Tänapäeva kultuure ja usundeid vaadates tuleb eristada õpetust, selle tõlgendamist, seadusi ning igapäevaseid harjumusi. Ühe usundi järgijate perekonnad võivad elada väga erinevalt. Samuti ei saa tänapäevaseid võrdsuse põhimõtteid pidada tõendiks nende otsesest pärinemisest Eedenist.

Kristlikust õpetusest leiame selge kinnituse mehe ja naise võrdsele väärikusele. Näiteks katoliku kiriku katekismuse punkt 2334 sõnastab selle otsesõnu. Perekonnaelus tuleb aga igaühel küsida, kuidas see väärikus väljendub otsustamises, tööjaotuses ja teineteise vabaduse austamises.

Juutluses näeme muutuste võimalust naiste vaimulikus teenimises. Reformjuutluse õppeasutus Hebrew Union College ordineeris Sally Priesandi rabiks 1972. aastal. See on üks konkreetne näide naistele avanenud vastutusest usulises kogukonnas, mitte kõigi juudi kogukondade ühesugusest korraldusest.

Islamis kirjeldab Koraani 30:21 abikaasade suhet rahu, kiindumuse ja halastuse kaudu; 4:19 nõuab naiste head kohtlemist. Need põhimõtted annavad aluse vastastikusele hoolimisele.

Samas näeme Afganistanis Talibani võimu all tüdrukute ja naiste haridusvõimaluste ränka piiramist. UNESCO 2026. aasta ülevaate järgi on nad jätkuvalt kõrvaldatud kesk- ja kõrgharidusest. See näitab konkreetse võimukorralduse hävitavat mõju; seda ei saa üldistada kõigile moslemiperedele või islamimaadele.

Põhjamaadest saame tuua teistsuguse näite: Rootsis on kahe vanema puhul kummalegi reserveeritud osa vanemahüvitise päevadest, mida teisele üle anda ei saa. Selline korraldus toetab mõlema osalemist lapse hooldamises. Nii saab võrdsuse põhimõte tuge ka ühiskonna praktilisest korraldusest.

Ometi vajavad ka võrdsust väärtustavad ühiskonnad enesekriitilist pilku. ÜRO andmetel kulutavad naised maailmas tasustamata hoolitsustööle üle kahe ja poole korra rohkem aega kui mehed. See ei tähenda, et iga pere tööjaotus oleks samasugune, kuid näitab, kui ebaühtlaselt vastutus endiselt jaguneb.

Planeedi arengut hinnates peame seega vaatama ka kodu argipäeva. Kas isa saab ja tahab olla lapse elus kohal? Kas ema hoolitsust märgatakse ja toetatakse? Kas mõlemal on võimalus oma võimeid arendada? Kas laps kogeb, et tugevus tähendab ka kaitsmist, kuulamist ja vastutamist?

Üksikvanema või vanavanema juhitud pere võib neid väärtusi edasi anda suure pühendumusega. Sel juhul tuleb küsida ka seda, kuidas kogukond aitab, et vastutus ei jääks üle jõu käivalt ühe inimese kanda.

Minu jaoks seob Eedeni koostööeeskuju tänapäevaga just see küsimus: kuidas luua kodu, kus iga inimese väärikus on hoitud ning järgmine põlvkond õpib armastust koos vastutusega?

Kultuur ja teadmised võivad levida, samal ajal kui vaimsed ideaalid nõrgenevad. Nende ideaalide püsimine vajab iga põlvkonna teadlikke valikuid — ka meie omasid.

Perekonna pühendumus ja ühiskonna vastutus peavad teineteist toetama.Meie pikk arengulugu õpetab ka seda, kui palju võib kaduda, kui saavutatut enam edasi ei anta. Iga laps vajab uuesti armastust, eeskuju ja õpetust. Iga põlvkond peab õppima vabadust vastutustundlikult kasutama.

Allikad perekonna ja võrdsuse näidetele
Urantia raamat: 74:0.1; 74:7.22; 93:9.8; 150:1.1–3.

Katoliku kiriku katekismus, punkt 2334: vatican.va, katekismuse osa „Male and Female He Created Them”.

Hebrew Union College: „Biography of Rabbi Sally Priesand ’72, First Woman Rabbi Ordained in North America” (huc.edu).

Koraan 30:21 ja 4:19 (quran.com).

UNESCO: „Five years on: UNESCO calls for the full restoration of the right to education for Afghan girls and women”, 11.08.2026 (unesco.org).

Försäkringskassan: „Parental benefit” (forsakringskassan.se/english/parents/when-the-child-is-born/parental-benefit).

ÜRO: „International Equal Pay Day” (un.org/en/observances/equal-pay-day).

Kuhu me siis võiksime jõuda?

Urantia raamatu kirjeldatud valguse ja elu ajastu annab meie mõttele avara sihi: ühiskonna, kus inimeste teadmised, moraalne vastutus ja vaimne elu toetavad üksteist. Selle tulevikupildi kõrval seisab meie tänane maailm oma sõdade, hirmude ja vastuoludega.

Me ei tea, kui pikk tee meil veel ees on. Samuti ei tea me tulevaste taevaste missioonide aega ega täpset järjestust. Küll aga saame küsida, milline osa sellest teest on juba praegu meie käia.

Viienda epohhilise ilmutuse tähendus võiks minu jaoks seisneda selles, et see aitab näha oma elu suurema terviku osana. Meie päritolu, raskused ja tulevik saavad avarama tausta. Ent igaühe osaks jääb otsustada, kuidas see arusaamine tema elu muudab.

Kas minu teadmine inimvendlusest aitab mul teist inimest paremini mõista? Kas minu usk Jumala armastusse teeb mind usaldusväärsemaks nende jaoks, kes minust sõltuvad? Kas oskan tunnistada oma eksimusi ja parandada seda, mida olen kahjustanud?

Need küsimused ühendavad isikliku vaimse kasvu planeedi arenguga.

Samal ajal vajame ühiseid lahendusi: haridust, mis kasvatab otsustusvõimet; õiglast võimukorraldust; kaitset vägivalla eest ning tuge neile, kes kannavad hoolitsemise koormat. Perekonna pühendumus ja ühiskonna vastutus peavad teineteist toetama.

Meie pikk arengulugu õpetab ka seda, kui palju võib kaduda, kui saavutatut enam edasi ei anta. Iga laps vajab uuesti armastust, eeskuju ja õpetust. Iga põlvkond peab õppima vabadust vastutustundlikult kasutama.

Ettekande alguses küsisin: millele võiks meie lootus toetuda?

Minu lootus toetub usule, et Jumal on inimesele lähedal ja vaimse kasvu võimalus püsib ka rasketes oludes. Seda lootust kinnitavad minu jaoks inimesed, kes hoolitsevad, kaitsevad, õpetavad ja võtavad vastutuse ka siis, kui see nõuab neilt palju.

Meie praegune olukord ei näita veel kõike, milleks võime kasvada. Tulevik jääb avatuks ning meie valikutel on selles oma kaal.

Mina soovin anda sellesse tulevikku oma osa: selle armastuse, elukogemuse ja vastutuse, mille olen suutnud omandada. Ning õppida juurde seda, millest mul veel puudu jääb.

Jätan meile aruteluks küsimuse: milline võimalus head teha on praegu meie käeulatuses — ja kas oleme valmis selle eest vastutuse võtma?

Aitäh teile!

Küsimused aruteluks

Mida inimkonnale õpetati või võimaldati?

Mis sellest juurdus ja mis jäi saavutamata?

Milline ülesanne on sellest meile tänaseni jäänud?